

25
57

Миренъ договоръ

между

България, Германия, Австро-Унгария и Турция

отъ една страна

и

Украинската Народна Република

отъ друга.

Брестъ-Литовскъ, 9. февруарий 1918 година.

Миренъ договоръ

между Германия, Австро-Унгария, България и Турция
отъ една страна и Украинската Народна Република
отъ друга.

Тѣй като прѣзъ настоящата всемирна война Украинския народъ се проявилъ за независимъ и изрази желанието да възобнови мирното положение между Украинската Народна Република и намиращитѣ се въ война съ Русия сили, Правителствата на Германия, Австро-Унгария, България и Турция рѣшиха да уговорятъ съ Правителството на Украинската Народна Република единъ миренъ договоръ; тѣй пакатъ съ това да направятъ първата крачка къмъ единъ траенъ и за всички почетенъ всемиренъ миръ, който не само трѣбва да тури край на ужаситѣ на войната, но и да води къмъ възобновление на приятелскитѣ отношения между народитѣ въ политическата, юридическата, стопанска и духовна областъ.

За тази цѣль се събраха въ Брестъ-Литовскъ пълномощницитѣ на горѣ-спомнатитѣ Правителства, а именно:

За Царското Българско Правителство: Министъръ-Прѣседателя Г-нъ Д-ръ В. Радославовъ, Пълномощния Министъръ Г-нъ Андрей Тошевъ, Пълномощниятъ Министъръ Г-нъ Иванъ Стояновичъ, Военниятъ Пълномощникъ Г-нъ Полковникъ Петъръ Ганчевъ, и Г-нъ Д-ръ Теодоръ Анастасовъ;

За Императорското Германско Правителство: Държавния Секретаръ на Външнитѣ Работи, Дѣйствителния таенъ Свѣтникъ Господинъ Рихардъ фонъ Кюлманъ;

За Императорското и Кралско общо Австро-Унгарско Правителство: Министъра на Външнитѣ Работи на Императорския и Кралски Домъ и на Негово Императорско и Кралско Апост. Величество таенъ свѣтникъ Отокаръ Графъ Чернинъ фонъ и цу Худеницъ;

За Императорското Османско Правителство: Н. Вис. Великиятъ Везиръ Талаатъ Паша, Министъръ на Външнитѣ Работи Ахмедъ Несими Вей, Н. Вис. Ибрахимъ Хакки Паша, Генералъ отъ Кавалерията Ахметъ Изетъ Паша;

За Правителството на Украинската Народна Република: Членовѣта на Украинската Централна Рада: Г-нъ Александръ Севрюкъ, Г-нъ Микола Любинский и Г-нъ Микола Левицкий, които слѣдъ прѣдставяне на намѣренитѣ за редовни и добри пълномощия се съгласиха относително слѣднитѣ постановления:

Членъ I.

Германия, Австро-Унгария, България и Турция отъ една страна и Украинската Народна Република отъ друга — заявяватъ, че военното положение между тѣхъ

Мировий договір

мѣжъ Украинською Народною Республікою з одною і Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з другою сторони.

Тому, що Український Народ в протигу сучасної світової війни проголосив себе незалежним і виразив бажанє повернути мирний стан між Українською Народною Республікою і державами, що знаходяться у війні з Росією, постановили правительства Німеччини, Австро-Угорщини, Болгарії і Туреччини заключити мировий договір з правительством Української Народної Республіки; вони хотять сим вчинити перший крок до тривалого і для всіх сторін почесного світового мира, котрий не тільки має покласти кінець страхіттям війни, але такожє має вести до повернення дружніх відносин між народами на поли політичному, правному, господарському і умовому. В тій цілі до навязання мирових переговорів в Берестю-Литовськѣм зібрали ся повновласники вище означених правительств, а саме:

За Правительство Української Народної Республіки члени Української Центральної Ради: Пан Александръ Севрюкъ, Пан Микола Любинський і Пан Микола Левітський.

За Цісарсько-Німецьке Правительство державний секретаръ заграничного уряду, Цісарський Дійсний Тайний Радник, Пан Ріхард фонъ Кільманъ;

За ц. і. к. Спільне Австрійсько-Угорське Правительство Міністер Цісарськ. і Королівськ. Дому і справ заграничних Чого Ц. і. к. Апостольського Величества Тайний Радник, Отокар графъ Чернін фонъ і цу Худеніцъ;

За Королівсько-Болгарське Правительство президент Міністрів: Пан Др Василь Радославов, Посол Пан Андрій Тошев, Посол Пан Иванъ Стоянович, Військовий повновласник Пан полковникъ Петро Ганчев, Пан Др Теодор Анастасовъ;

За Цісарсько-Османське Правительство: И. В. Великий Везир Талаатъ Паша, Міністер справ заграничних Агмедъ Несімі Вей, И. В. Ібрагімъ Гаккі Паша, Генералъ Кавалерії Агмедъ Изетъ Паша; і по предложенню своїх повновластей, які признано добре і належно виставленими, згодили ся на слѣдуючи постанови:

Статя I.

Українська Народна Республіка з одною і Німеччиною, Австро-Угорщина, Болгарія і Туреччина з другою сторони заявляють, що военний стан між ними покін-

се прѣкратава. Договоращитѣ страни сѣ рѣшени за на-
прѣдъ да живѣять по между си въ мирѣ и приятелство.

Членъ II.

1. Между Австро-Унгария отъ една страна и Украинската Народна Република отъ друга, доколкото тѣзи двѣ държави ще граничатъ, ще сщществувать ония граници, които сщществуваха прѣди избухането на сегашната война между Австро-Унгарската Монархия и Русия.

2. По нататъкъ сѣверно границата на Украинската Народна Република, почвайки отъ Тарнограду, ще върви изобищо по линията: Билгорай—Щебрешинь—Красноставъ—Пугачовъ—Радинъ—Межирѣчье—Сарнаки—Мелникъ—Високо Литовскъ—Каменецъ-Литовскъ—Прушани—Вигоновско-езеро. Между указанитѣ пунктове границата въ подробности ще бѣде установена отъ една смѣсена комисия споредъ етнографическитѣ условия и съ огледъ къмъ желанието на населението.

3. Въ случай, че Украинската Народна Република има още съ нѣкоя отъ другитѣ сили на четворния съюзъ обща граница, запазва се правото по туй за особени спогодби.

Членъ III.

Изпразването на окупиранитѣ области ще почне незабавно слѣдъ ратификацията на настоящия миренъ договоръ.

Начинътъ за изпълнение на изпразването на окупиранитѣ земи и тѣхното прѣдаване ще се опрѣдѣли отъ пълномощници на заинтересуванитѣ страни.

Членъ IV.

Дипломатическитѣ и консулски отношения между договоращитѣ страни се възобновяватъ веднага съ ратификацията на мирния договоръ. Евентуалното увеличение числото на консулитѣ отъ двѣтѣ страни ще става по особено споразумѣние.

Членъ V.

Договоращитѣ страни взаимно се отказватъ отъ заплащане на военнитѣ разходи, т. е. на държавнитѣ разходи за водене войната, както и отъ изплащане на военнитѣ щети т. е. на онѣзи щети, които сѣ послѣдвали за тѣхъ и за тѣхнитѣ поданици въ военнитѣ райони вслѣдствие военни мѣрки включително и отъ всички реквизиции извършени въ неприятелска земя.

Членъ VI.

Плѣнницитѣ и на двѣтѣ страни се освобождаватъ да се върнатъ въ отечеството си, освѣнъ ако тѣ сѣ съгласнети на страната, въ която се намиратъ, пожелаятъ да останатъ въ нейнитѣ прѣдѣли или да отидатъ въ друга страна.

Свързанитѣ съ това въпроси ще бѣдатъ уредени съ отдѣлни прѣдвидени въ чл. 8. договори.

Членъ VII.

Върху стопанскитѣ сношения между договоращитѣ страни се постигна слѣдното споразумѣние:

59
27

Сторони, заключаючи договоръ, рѣшили се надалѣ жити взаимно в мирѣ и дружбѣ.

Статя II.

1. Мѣжъ Украинскою Народною Республікою з одной і Австро-Угорщиною з другою стороною, о скільки ти дві держави граничити муть з собою, будуть ті границі, які істнували мѣжъ Австро-Угорською Монархією і Росією передъ вибухомъ війни.

2. Дальше на північ іти-ме граница Української Народньої Республіки починаючи від Тарнограду, загально по лінії Билгорай—Щебрешин—Красностав—Пугачів—Радин—Межиріччє—Сарнаки—Мельник—Високо Литовськ—Каменець Литовськ—Прушани—Вигоновське Озеро.

Подрібно установлювати-ме границю мішана комісія після етнографічних відносин і з углядженем бажань населеня.

3. На випадок, якби Українська Народня Республіка мала граничити ще з якою іншою державою Почвірного Союзу, то що-до того застерігають ся окремі умови.

Статя III.

Опорожняванє занятих областей пічнетъ ся негайно по ратифікацію сього мирового договору.

Спосібъ переведеня опорожненя і передачі опорожнених областей означуть повновласники інтересованих сторін.

Статя IV.

Дипломатичні і конзулярні зносини мѣжъ сторонами, що заключають договоръ, почнуть ся зараз по ратифікацію мирового договору. Для можливо найбільшого допущеня конзулів обох сторін застерігають ся окремі умови.

Статя V.

Сторони, що заключають договоръ, зрікають ся взаимно звороту їхъ военныхъ коштівъ, себто державнихъ вѣдатків на провадження війни, якъ такожъ звороту їхъ военныхъ шкідъ, то е тихъ шкідъ, які повстали для нихъ і їхъ горожанъ у военныхъ областяхъ черезъ військові зарядженія зъ виключенемъ всѣхъ реквизицій зробленихъ у ворожому краю.

Статя VI.

Военні полонені зъ обохъ сторінъ будуть відпущені до дому, хиба би вони схотіли за згодою держави, въ котрій вони перебувають, залишити ся въ її областяхъ або удати ся до іншого краю.

Питання, що зъ тимъ стоять у звязку, погодожують ся въ окремихъ договорахъ передбаченихъ въ VIII статі.

Статя VII.

Сторони, які заключають договоръ, прийшли въ справахъ господарськихъ зносинъ до слѣдуючої згоди:

28
60

I.

Договаряючітї страни се задължаватъ взаимно да завържатъ незабавно стопански сношения и да организиратъ размѣна на стоки въз основа на слѣднитѣ постановленія:

До 31. юлиа текущата година взаимната обмѣна на излишѣдигѣ отъ най-важнитѣ земледѣлчески и индустриални произведения, за покриване текущитѣ нужди, трѣбна да се осмѣществи по слѣднитѣ условия:

а) количествата и видѣтъ на произведенията, чияго обмѣна е прѣдвидена въ прѣдидущата алинея, ще бѣдатъ установени за всѣка страна отъ комисія състояща се отъ еднакво число членове на двѣтѣ страни; тая комисія ще се събере веднага слѣдъ подписването на мирния договоръ.

б) Цѣнитѣ на произведенията при поменатата обмѣна на стоки ще бѣдатъ установени, въз основа на взаимно споразумѣние, отъ комисія състояща се отъ еднакво число членове за двѣтѣ страни.

в) Прѣсмѣтането става въ злато на слѣдната основа: 1000 германски държавни марки въ злато = 462 карбованци злато на Украинската Народна Република = 462 рубли злато на бившата руска Имперія (една рубла = $\frac{1}{15}$ Имперіалъ) или 1000 австрийски и унгарски кроени злато = 393 карбованци и 78 гроша злато на Украинската Народна Република = 393 рубли и 78 копейки злато на бившата руска Имперія (1 рубла = $\frac{1}{15}$ Имперіалъ.)

г) Обмѣната на стокитѣ, които ще се опрѣдѣлятъ отъ прѣдвидената въ параграфъ а) комисія става чрѣзъ държавни централни бюра или чрѣзъ централни бюра контролирани отъ държавата.

Обмѣната на ония произведения, които нѣма да бѣдатъ опрѣдѣлени отъ прѣдвиденитѣ по-горѣ комисии, става съгласно принципитѣ на свободната търговия и при условията на врѣмения търговски договоръ, прѣдвиденъ въ слѣдния пунктъ II.

II.

До колкото въ пунктѣ I не е иначе прѣдвидено, ще се поставятъ врѣменно за основа на стопанскитѣ отношения между договаряючітї страни, до сключването на окончателенъ търговски договоръ и въ всѣкой случай обаче до изтичането най-малко на 6 мѣсеца слѣдъ сключването на мира между Германия, Австро-Унгарія, България и Турція отъ една страна, и сега намиращитѣ се съ тѣхъ въ война европейски държави, Американскитѣ Съед. държави и Японія — отъ друга страна, слѣднитѣ постановленія:

A.

За стопанскитѣ отношения между Германия и Украинската Народна Република овѣзи спогодби, които сѣ изложени въ слѣднитѣ постановленія на Германско-руския Търговски и Плавателенъ договоръ отъ 1894—1904, именно:

Членъ 1—6, 7 включително тарифитѣ А и В, 8—10, 12, 13—19, по-нататъкъ въ постановленіята на заключителния протоколъ, часть първа, къмъ членъ 1 алинея 1 и 3, къмъ членъ 1 и 12 алинея 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, къмъ членъ 3, къмъ членъ 5 алинея 1 и 2 къмъ чл. 5, 6, 7, 9 и 10, къмъ членъ 6, 7 и 11, къмъ членъ 6—9, къмъ членъ 6 и 7 къмъ членъ 12 алинея 1, 2, 3, 5, по-нататъкъ въ заключителния протоколъ часть четвърта, §§ 3, 6, 7, 12, 12-в, 13, 14, 15, 16, 17, 18

I.

Страни, які заключують договоръ, зобовязують се взаимно навязати негайно господарські зносини і устроїти обміну товарів на підставі слідуєчих постанов:

До 31 липня біжучого року треба буде переводити взаїмну обміну лишків най-важніших сїлсько-господарських і промислових виробів для покриття біжучих потреб згідно з оттакими постановами:

а) Кількість та рід витворів, котрих обміну передбачено в попередньому уступі, означить по обох сторонах комісія, яка складаєть ся з однакової кількості членів з обох сторін і збирають ся негайно після підпису мировоу договору;

б) Ціни витворів при згаданій обміні товарів означує по взаїмній згоді комісія, котра складаєть ся з рівної кількості представників обох сторін;

в) Розрахунок відбуваєть ся в золоті на такій основі: 1000 німецьких державних марок в золоті рівні 462 карбованцям в золоті Української Народної Республіки, а також рівні 462 рублям в золоті бувного російського цсарства (1 рубель ривнаєть ся $\frac{1}{15}$ імперіяла), або 1000 австрійських і угорських корон в золоті рівні 393 карбованцям 78 грошам в золоті Української Народної Республіки, рівні 393 рублям 78 копейкам в золоті бувного російського цсарства (1 рубель ривнаєть ся $\frac{1}{15}$ імперіяла);

г) Обміна товарів, котрі мають бути усталені комісією, яка передбачена в уступі а), відбуваєть ся через державні або державною контрольовані центральні інституції.

Обміна тих витворів, котрих вище передбачені комісії не означуєть, відбуваєть ся дорогою вільного обороту на підставі тимчасового торговельного договору, котрий передбачуєть ся в слідуєчим II числі.

II.

О скільки в числі I не передбачено нічого іншого, то в основу господарських зносин між сторонами, котрі заключують договоръ, тимчасово до сключенія остаточного торговельного договору, але у всякому разі на протяг не менше як шість місяців після сключенія мира між Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з одной сторони і тепер стоячими з ними в стані війни европейськими державами, Сполученими Державами Північної Америки, та Японії з другой сторони, повинні бути положені оттаки постанови:

A.

Для господарських зносин між Українською Народною Республікою і Німеччиною ті умови, які зложені в нище згаданых постановах російсько-німецького договору про торговлю та мореплаводство, з року 1894—1904, а саме:

Статя 1—6, 7, включно тарифи А і В, 8—10, 12, 13—19, далі в постановах в кінцевому протоколі перша часть до статі 1, уступ 1. і 3. до статі 1 і 12 уступ 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9. до статі 3. до статі 5. уст. 1. і 2. до ст. 5, 6, 7, 9 і 10. до ст. 6, 7. і 11., до ст. 6—9, до ст. 6, і 7, до ст. 12. уступ 1, 2, 3, 5, далі в кінцевому протоколі в четвертій частині §§: 3, 6, 7, 12, 12 в, 13, 14, 15, 16, 17, 18. (з застереженем відповідних змін в організації властей) 19, 20, 21, 23.

27
61

(съ залазането правото за съответното изменение организацията на властите), 19, 20, 21, 23.

При това съществува съгласие върху следните точки:

1. Общата руска митническа тарифа отъ 13/26 януарий 1903 остава въ сила.

2. Членъ 5 се видоизмѣня както слѣдва:

„Договорящите страни се задължават да не спхват взаимните си търговски сношения съ никакви вносни, износни и транзитни запрѣщения и да позволят свободенъ транзитъ.

Допустими сѣ изключения само за такива произведения, които въ територията на една отъ договорящите страни сѣ или ще бѣдат прѣдмети на държавенъ монополъ, както и за известни произведения, за които по здравословни и ветеринарно-полицейски съображения и по съображения за обществената безопасност, или по твърди важни политически и стопанствени причини биха могли да се взематъ извъредни запрѣтителни мѣрки особено въ свързка съ прѣходното слѣдъ войната време“.

3. Никоя отъ страните нѣма да претендира за облагоденствования, които една отъ страните дава или ще даде на друга нѣкоя държава въз основа на съществуваща или бѣдаща митническа спогодба, каквато, напр., съществува между Германия и Великото Херцогство Люксембургъ, или за близко погранично сношение въ една погранична зона до 15 километра ширина.

4. Членъ 10 се видоизмѣня така:

„Всички видове стоки, които ще бѣдат прѣнасяни прѣзъ територията на една отъ договорящите страни, трѣбва да се освобождаватъ взаимно отъ всякакви транзитни бери, било че тѣ непосредствено се транзитиратъ, било че прѣзъ време на транзита разтоварватъ или на-ново натоварватъ“.

5. Членъ 12-а се замѣня съ следните постановления:

„а) Относително взаимната защита на авторското право прѣзъ територията на литературата, изкуството и фотографията между Германия и Народната Украинска Република, ще важатъ постановленията на сключенния между Германия и Русия договоръ отъ 28 февруарий 1913 год.

б) Относително взаимната защита на търговските марки ще бѣдатъ мѣродавни постановленията на декларацията отъ 23/11 юлий 1873 година“.

6. Постановленията на заключителния протоколъ къмъ чл. 19 се видоизмѣнятъ както слѣдва:

„Договорящите страни по възможност се подкрѣпятъ взаимно въ жѣлѣзно-пътното дѣло, особено чрѣзъ установяване директни тарифи. За тая цѣль двѣте договорящи страни сѣ готови по възможностъ въ скоро време да влѣзатъ въ прѣговори по между си“.

7. Параграфъ 5 отъ 4 часть на заключителния договоръ се измѣня по следния начинъ:

„Съществува взаимно съгласие, щото митниците на договорящите страни да бѣдатъ отворени прѣзъ всичките дни на годината съ изключение на недѣлните дни и узаконените празници“.

В.

За стопанските отношения между Австро-Унгария и Украинската Народна Република, описи споразумѣния, които сѣ изложени въ следните постановления на Австро-Унгарско — Руския Търговски и Плавателенъ Договоръ отъ 15 февруарий 1906 год., а именно:

При сѣму стае згода въдносно следующихъ точокъ:

1. Загальна російска митова тарифа з 13/26. сѣчня 1903. р. остае в силѣ.

2. Статя 5. одержуе следующий уклад:

„Сторони, що заключуютъ мир, обязуютъ ся обосторонно не перенияти взаимнихъ зносни никакими заборонами въдносно привозу, вывозу або перевозу і дозволити свободний перевиі.

Вѣйки дозволуютъ ся лише для такихъ виробів, котрі въ области одной зі сторін, що заключуютъ договір, були або будуть предметомъ державного монополю, якъ такожъ для деякихъ виробів, въдносно, котрихъ зі зглядів на здоровье, ветеринарну полицію і публичну безпечність або з іншихъ важныхъ політичнихъ і господарськихъ причинъ можно би видати надзвичайні зарядженія забороны, особливо у звязку зъ повоенимъ порехіднимъ часамъ“.

3. Жадна сторона не буде мати претенсій до тихъ полекшенъ, котрі друга сторона запоручуе, або запоручить якій-небудь другій державі на підставі істнующего, або майбутнього митового обєднаня, яке є наприкладъ міжъ Нѣмеччиною і Вел. Княз. Люксембургъ, або в малому пограничному обороті, в межахъ 15-ти кілометрової смуги.

4. Статя 10. одержуе следующий уклад:

„Всякого рода товары, котрі перевозитъ ся черезъ область одной з обохъ сторін, мають бути вільні від усякого перевозового мита, незалежно від того, чи перевозитъ ся їхъ прямо, чи в дорозі виладовуєть ся, складаєть ся в склади і зновъ наладовуєть ся“.

5. Замисць статі 12. має бути следуюча постанова:

„а) Въдносно взаимного захисту правъ первотворів на твори літератури, штуки, та фотографії в зносінахъ міжъ Українською Народною Республікою і Нѣмеччиною набирають сили постанови договору, який заключили Нѣмеччина і Росія 15/28. лютого 1913 року.

б) Въдносно взаимного захисту знаків на товарахъ мають бути міродайні такожъ на будучність постанови з 11/23. липня 1873 року“.

6. Постанова кінцевого протоколу до 19. статі одержуе следующий уклад:

„Сторони, що заключуютъ договір, по зможі підпомагати-муть собі взаимно в справі залізничнихъ тарифів, особливо черезъ наладування безпосереднихъ тарифів. В тій цілі обидві сторони, що заключуютъ договір, є готові, якъ мога скоріше взаимно увійти в переговори“.

7. § 5. четвертої части кінцевого протоколу одержуе следующий уклад:

„Обидві сторони погодилися, щоби митові уряди держав обохъ були відкриті в кожен день року, з виключеннемъ днів недѣлнихъ та тих, які законами означені якъ свята“.

В.

Для господарськихъ зносни міжъ Українською Народною Республікою і Австро-Угорщиною набирають сили ті умови, котрі зазначені в наступаючихъ постановахъ російсько-австрійсько-угорського договору про торговлю та мореплавство з 15. лютого 1906. року, а саме:

Членъ 1, 2, 5 включително тарифитъ А и В, членъ 6, 7, 9—13 членъ 14, алинея 2 и 3, членъ 15—24, по нататъкъ въ постановленіята на заключителния протоколъ къмъ членъ 1 и 12 алинея 1, 2, 4, 5 и 6, къмъ членъ 2, къмъ членъ 2, 3 и 5, къмъ членъ 2 и 5, къмъ членъ 2, 4, 5, 7 и 8, къмъ членъ 2, 5, 6 и 7, къмъ членъ 17, както и къмъ членъ 22 алинея 1 и 3.

При това съществува съгласие върху слѣднитѣ точки:

1. Общата руска митническа тарифа отъ 13/26 януарий 1913 год. остава въ сила.

2. Членъ 4 се видоизмѣни така:

„Договорицѣтѣ страни се задължаватъ да не прѣчатъ на взаимнитѣ търговски сношения между тѣхнитѣ територии чрѣзъ никакви вносни, износни или транзитни запрѣщениа.

Исключенія отъ това сѣ допустими само:

а) за тютюнъ, соль, баруть или други взривни вещества, а така също и за такива артикули, които изобщо съставляватъ прѣдметъ на държавенъ монополъ въ територията на една отъ договорицѣтѣ страни;

б) за военни нужди при извънредни обстоятелства;

в) отъ съображения на обществена безопасностъ, здравословностъ и ветеринарно-полицейски съображения;

г) за извѣстни произведения, за които по други твърдѣ важни политически и стопански причини биха могли да се взематъ извънредни запрѣтителни мѣрки, особено въ свръзка съ прѣходното слѣдъ войната врѣме“.

3. Никоя отъ странитѣ нѣма да претендира за благоприятствувания, които една отъ странитѣ дава или ще даде на друга нѣкоя държава възъ основа на съществуваща или бъдаща митническа спогодба, каквато напр. съществува между Австро-Унгария и Княжество Лихтенщайнъ или за близко погранично сношение въ една погранична зона до 15 километра ширина.

4. Членъ 8 се видоизмѣни така:

„Всички видове стоки, които ще бѣдатъ прѣнасени чрѣзъ територията на една отъ договорицѣтѣ страни, трѣбва да се освобождаватъ взаимно отъ всѣкакви транзитни бери, било че тѣ непосредствено се транзитиратъ, било че прѣзъ врѣме на транзита се разтоварватъ, складиратъ или на ново натоварватъ.

5. Постановлението на заключителния протоколъ къмъ членъ 21 се видоизмѣни, както слѣдва:

„Договорицѣтѣ страни по взаимностъ се подкрѣпятъ взаимно въ жельзо-пктното дѣло, особено чрѣзъ остановяване на директни тарифи. За тая цѣль двѣтѣ договорици страни сѣ готови по възможностъ въ скоро врѣме да влѣзатъ въ прѣговори по между си“.

С.

Колкото се отнася до стопанскитѣ отношения между България и Украинската Народна Република, тѣ ще се уреждатъ до сключаването на окончателенъ Търговски Договоръ, съгласно клаузата на най-облагодѣтелствуваната нация.

Никоя отъ странитѣ нѣма да претендира за благоприятствувания, които една отъ странитѣ дава или ще даде на друга нѣкоя държава възъ основа на съществуваща или бъдаща митническа спогодба или за близко погранично сношение въ една погранична зона до 15 километра ширина.

Стата 1, 2, 5 з тарифою А і В включно, стата 6, 7, 9—13, ст. 14. уступ 2. і 3, ст. 15—24, далі в постанововах кінцевого протоколу до статі 1. і 12. уступі 1, 2, 4, 5. і 6. до ст. 2., до ст. 2, 3. і 5, до ст. 2. і 5, до ст. 2, 4, 5, 7. і 8, до ст. 2. 5. 6 і 7, до ст. 17. як також до ст. 22 уступ 1. і 3.

При сѣм стае згода що до слѣдуючих точок:

1. Загальна російська митова тарифа з 13/26. сѣчня 1903. року остає в дальшій силі.

2. Стата 4. одержує слѣдуючий уклад:

„Сторони, які заклочують договір, обовязують ся не перепиняти взаїмних зносин між своїми областями ніякими заборонами для ввозу, вивозу і перевозу.

Виймки від того дозволюють ся лише:

а) для тютюну, соли, пороху, та всяких інших взривних матеріалів, як також для других товарів, котрі би колинебудь на области одной зі сторін, що заклочують договір, були предметом державного монополю;

б) відносно военных потреб при надзвичайних обставинах;

в) з огляду на публичну безпечність, на санітарні та ветеринарно-поліційні відносині;

г) для деяких виробів, для котрих із інших важних політичних і господарських причин оказалось би потребним прийняти надзвичайні заходи забороны, особливо у звязку з повоевним перехідним часом.

3. Жадна сторона не буде мати претенсій до тих полекшень, котрі друга сторона признає або признаватиме якій небудь другій державі на підставі існуючого або майбутнього митового обєднаня, яке є наприклад між Австро-Угорщиною та Князьством Ліхтенштайн, або в малому пограничному обороті в межах 15-ти кілометрової надгранічної смуги.

4. Стата 8. одержує слѣдуючий уклад:

„Всякого рода товари, які перевозить ся через области одной зі сторін, котрі заклочують договір, мають бути взаїмно вільні від усякого перевозового мита незалежно від того, чи перевозить ся їх прямо, чи в дорозі виладовуєть ся, складаєть ся в склади і знов наладовуєть ся“.

5. Постанова кінцевого протоколу до 21. статі одержує слѣдуючий уклад:

„Сторони, котрі заклочують договір по змозі підпомагатимуть собі взаїмно в справі залізничних тарифів, особливо через наладжування безпосередніх тарифів.

В тій цілі обидві сторони, котрі заклочують договір, є готові як мога скоріше взаїмно увійти в переговори“.

С.

Що торкаєть ся господарських зносин між Українською Народною Республікою і Болгарією, то треба їх управильнити до заклоченя остаточного торговельного договору по праву най-більше упривіліюваного народу.

Жадна сторона не буде мати претенсій до тих полекшень, котрі друга сторона признає або признаватиме якій небудь другій державі на підставі існуючого або майбутнього митового обєднаня, або в малому пограничному обороті в межах 15-ти кілометрової пограничної смуги.

D.

Колкото се отнася до стопанскитѣ сношения между Турция и Украинската Народна Република, тѣ ще се уреждатъ до сключването на окончателния Търговски Договоръ, съгласно съ клаузата на най-облагодприятствуваната нация.

Никоя отъ странитѣ нѣма да претендира за облагодприятствувания, които една отъ странитѣ дава или ще даде на друга нѣкоя държава въз основа на съществуваща или бъдеща митническа спогодба или за близко погранично сношение.

III.

Срока за валидността на врѣменнитѣ постановления, прѣдвидени въ пунктъ II на настоящия договоръ за стопанскитѣ отношения между Германия, Австро-Унгария, България и Турция отъ една страна и Украинската Народна Република отъ друга, може да се продължи по взаимно съгласие на странитѣ.

Ако прѣдвиденитѣ въ алинея първа на пунктъ II срокове не настѣпятъ до 30 юний 1919 год., то всѣка една отъ договарящитѣ страни е свободна отъ 30 юний 1919 год. нататъкъ да денонсира въ 6-мѣсеченъ срокъ постановленията съдържачи се въ поменатия пунктъ.

IV.

A.

Украинската Народна Република нѣма да претендира за облагодприятствувания, които Германия дава на Австро-Унгария или на нѣкоя друга страна свързана съ нея чрезъ митнически съюзъ и която граничи непосредствено съ Германия или посредствено чрезъ друга страна, свързана съ нея или съ Австро-Унгария чрезъ митнически съюзъ, или които Германия дава на собственитѣ си колонии, външни владѣния и протекторати, или на свързанитѣ съ тѣхъ чрезъ митнически съюзъ страни.

Германия нѣма да претендира за облагодприятствувания, които Украинската Народна Република дава на друга свързана съ нея чрезъ митнически съюзъ страна, която граничи непосредствено съ Украина или посредствено чрезъ друга, митнически съюзена съ нея страна или на колониятѣ си, на военни владѣния и протекторати на една отъ митнически съюзенитѣ съ нея страни.

B.

Стопанскитѣ отношения между свързанитѣ съ митнически договоръ страни отъ двѣтѣ държави на Австро-Унгарската Монархия отъ една страна и Украинската Народна Република отъ друга, Украинската Народна Република нѣма да претендира за облагодприятствувания, които Австро-Унгария дава на Германия или на нѣкоя друга свързана съ нея чрезъ митнически съюзъ страна, която граничи непосредствено съ Австро-Унгария или посредствено чрезъ друга въ митнически съюзъ съ нея или съ Германия страна. Колониятѣ, външитѣ владѣния и протекторатитѣ ще бѣдатъ поставени въ това отношение на равна нога съ Метропола.

Австро-Унгария нѣма да претендира за облагодприятствувания, които Украинската Народна Република

D.

Що торкається господарських зносин між Українською Народною Республікою і Туреччиною, то оби дві сторони до сключення нового торговельного договору взаїмно запоручують собі таке поступоване, яке примінюють ся до найбільш упривілюваного народу.

Жадна сторона не буде мати претенсій до тих полекшень, котрі друга сторона признає або признавати ме другій державі на підставі истнучого або майбутнього митового обєднаня або в малому пограничному обороті.

III.

Сила тріваня передбаченого в II. числі сього договору для господарських зносин між Українською Народною Республікою з одной сторони і Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з другої сторони може бути продовжена по взаїмній згоді сторін.

Як би речинці, передбачені в першім уступі II. числа мали наступити черед 30. червня 1919. року, то кожній зі сторін, котрі сключують договір, вільно виновісти та шість місяців, рахуючи від 30. червня 1919. року, ті постанови, що містять ся у више поміченому числі.

IV.

A.

Українська Народна Республіка не матиме ніяких претенсій до тих полекшень, які Німеччина признає Австро-Угорщині або другому краєви, котрий стоїть з нею в митовій звязи і граничить з Німеччиною безпосередно або посередно через якийнебудь другий край, котрий находиться з нею, або Австро-Угорщиною в митовій звязи, або які Німеччина признає своїм власним колоніям, заграничним посілостям і областям, котрі є під її охороною, або краям, які стоять з ними в митовій звязи.

Німеччина не матиме ніяких претенсій до тих полекшень, які Українська Народна Республіка признає якомусь другому краєви, котрий стоїть з нею в митовій звязи і граничить з нею безпосередно або посередно через якийнебудь другий, що находиться з нею в митовій звязи, або які вона признає колоніям, заграничним посілостям і областям, що стоять під охороною одного з країв, які є з нею в митовій звязи.

B.

В господарських зносилах між обиятими договором митовими полосами обох держав Української Народної Республіки з одной і Австрійсько-Угорської Монархії з другої сторони, Українська Народна Республіка не матиме ніякої претенсії до тих полекшень, які Австро-Угорщина признає Німеччині, або якомунебудь другому краєви, котрий находиться з нею в митовій звязи і граничить з Австро-Угорщиною безпосередно або посередно через інший край, що є в митовій звязи з нею, або з Німеччиною. Кольонії, заграничні посілости і області, котрі находяться під охороною, стоять під тім взглядом на рівні з матерійм краєм.

Австро-Угорщина не матиме ніякої претенсії до тих полекшень, які Українська Народна Республіка

дана на одні друга створює тубіль митницький съюзъ страна, котре границя непосредственно съ Украина или посредственно чубъ друга въ митницька съюзъ страна, или на власноті съ на власноті адміністративна і протекторат на одні отъ митницька, адміністративна съ нею страны.

приниме якогуньбудь другому краєви, що е з нею в митовій звязи і граничить з Україною непосредно або посередно через другій край, що стоїть з нею в митовій звязи, або колоніям, заграничним посілоствам і стоячим під охороною областям тих країв, які з нею митово звязані.

V.

V.

A.

A.

Оскільки складраствіть въ неавстрійскій держави страны, котре страны принадлежать отъ Германия или Украина в зорку котре не е власноті адміністративна, котре да не мають ніяк непосредствена, ніяк посредствена да се вносять въ митові на другата договорна страна, тубіль тубіль ограничительна розпорядка на отношеніи на договорна страна да се администр. За тым в дѣлѣ договорна страна се администр. необхідно да сповнять на правительствата на неавстрійскій держави на самостійно администр. на тым ограничительна розпорядка.

Оскільки в неавстрійскій держави находятся товари, які походять з України або Німеччини, а на котрих лежить заборона непосредно або посередно вивозу до областей другої стороны, котра заключує договір, то такі обмеженія довільного орудуваня повинні бути знесені зглядом сторін, котрі заключують договір.

Тому обидві стороны, що заключують договір, обовязуєть ся негайно повідомити правительства неавстрійскій держав про знесені вище згаданих обмеженъ довільного орудуваня.

B.

B.

Оскільки складраствіть въ неавстрійскій держави страны, котре принадлежать отъ Австро-Угорщина или отъ Украина в зорку котре е власноті адміністративна, котре да не мають ніяк непосредствена, ніяк посредствена да се вносять въ митові на другата договорна страна, тубіль тубіль ограничительна розпорядка на отношеніи на договорна страна да се администр. За тым в дѣлѣ договорна страна се администр. необходимо да сповнять на правительствата на неавстрійскій держави на самостійно администр. на тым ограничительна розпорядка.

Оскільки в неавстрійскій держави находятся товари, які походять з України, або з Австро-Угорщина, а на котрих лежить заборона непосредно или посредно вивозу до областей другої стороны, котра заключує договір, то такі обмеженія довільного орудуваня повинні бути знесені зглядом сторін, що заключують договір.

Тому обидві стороны, що заключують договір, обовязуєть ся негайно повідомити правительства неавстрійскій держав про знесені вище згаданих обмеженъ довільного орудуваня.

Часть VIII.

Статья VIII.

Взаимнодействие на субліциті и частіи правоотношения, реліианта на военно-адміністративна і на интернационалі гражданами лица, вьзросла за амнистията котре в вьзросла за взаимнодействие съ вьзвяданіть въ вьзвяданіи на интернационалі торговьскія кораби, що се уредять въ отдѣлнн договори съ Украиньската Народна Република, котре образувать самостоятелна съставна часть на настоящи мирнѣ договоръ и влязатъ въ сила по вьзвяданіи, адміністративно съ него.

Привернея публичних і приватних правних зносин, виміна военних полонених і цивільних інтернованих, сирава амністії, як також сирава поступованя з торговельними кораблями, що попали у власть противника, управильнитъ ся з Украиньскою Народною Республікою в поодиноких договорах, котрі становлять що-до суті складову часть нинішного мирового договору і по змозі рівночасно з ним вступають в силу.

Часть IX.

Статья IX.

Становіть въ настоящи мирнѣ договоръ соглашения образувать едно нераздільно ціло.

Умови, приняті в отьому мировому договорі, творять неподільну цілість.

Часть X.

Статья X.

При изьявленіи на тым договоръ хіродаваніи са кваліфіковано вѣнськыи и украиньскыи текстове на отношенія между Германия и Украина; вѣнськыи, угарьскыи и украиньскыи текстове на отношенія между Украина и Австро-Угарина; болгарьскыи и украиньскыи текстове на отношенія между България и Украина и турьскыи и украиньскыи на отношенія между Турция и Украина.

При толкованіи сього договору для зносин між Україною і Німеччиною е міродайним українськый і німецькый текст, для зносин між Україною і Австро-Угорщиною українськый, німецькый і угорськый текст, для зносин між Україною і Болгарією українськый і болгарськый текст, а для зносин між Україною і Туреччиною українськый і турецькый текст.

33
65

Заключителни постановления.

Настоящият мирен договор ще бъде ратифициранъ. Ратификациитѣ трѣбва да бъдатъ размѣнени въ Виена по възможность по-скоро.

Мирниятъ договоръ, доколкото въ него не се опрѣдѣли друго иѣщо, влиза въ сила съ ратифицирането си.

За удостовѣрение на това пълномощницитѣ подписаха този договоръ и го скрѣпиха съ своитѣ печати.

Написанъ въ петъ оригинала въ Брестъ-Литовскъ на 9. Февруари 1918 година.

(п.) Д-ръ В. Радославовъ.	(п.) О. Севрюкъ.
(п.) Чернинъ.	(п.) Микола Любинскій.
(п.) Кюлманъ.	(п.) М. Левитскій.
(п.) А. Тошевъ.	
(п.) Ив. Стояновичъ.	
(п.) Полковникъ Ганчевъ.	
(п.) Д-ръ Т. Анастасовъ.	
(п.) Талаатъ.	
(п.) Хакки.	
(п.) Като прѣдставитель на Германското Главно командуване	
Хофманъ.	
Генералъ-Майоръ и Началникъ.	
Генералния Щабъ на източното	
Главно командуване.	
(п.) Ахмедъ Несими.	
(п.) А. Изетъ.	

Кінецьні постанови.

Нинѣшниятъ мировий договоръ буде ратификований. Ратификаційні грамоти бути мають обміняні як мога скоріше у Відні.

Мировий договоръ стає правосильним по його ратификаціі, оскільки в йому нічого іншого не постановлено.

На доказ того повновласники отсей договоръ підписали і свої печаті приложили.

Зладжено в пяти первописях в Берестю-Литовскім 9. лютого 1918. року.

(п.) Д-р В. Радославов.	(п.) О Севрюк.
(п.) Чернин.	(п.) Микола Любинскій.
(п.) Ріхард фон Кільман.	(п.) Микола Левитскій.
(п.) Посол А. Тошев.	
(п.) Посол Иван Стоянович.	
(п.) полковникъ Петро Ганчевъ.	
(п.) Д-р Т. Анастасов.	
(п.) Талаат Паша.	
(п.) Ібрагім Гаккі Паша.	
(п.) Ген.-маіор Гофман.	
(п.) Ахмед Нессімі Вей.	
(п.) Ахмед Изет Паша.	

Вѣдѣжка. Къмъ членъ VII на мирния договоръ отъ 9 февруари 1918 година.

Сществува съгласие относительно това, че съдържащето се въ втора алинея, точка III на горѣпоменатия членъ право за денонсиране по отношение на отдѣлнитѣ съглашения (изброени въ точка II подъ А. В. С. D.) принадлежи самостоятелно на всѣка участвуица въ тѣзи съглашения страни.

Така щото трѣбва въ тази алинея намѣсто „на всѣка отъ двѣтѣ договорни страни“, да бъде „на всѣка отъ петѣтѣ договорни страни“.

Брестъ-Литовскъ, 9 февруари 1918 година.

(п.) О. Севрюкъ.	(п.) Чернинъ.
(п.) Р. Кюлманъ.	(п.) Талаатъ.
	(п.) Д-ръ В. Радославовъ.

Протоколъ.

Понеже се е появила неясность въ тълкуването на точка 2. чл. II. отъ Мирния Договоръ, сключенъ на 9. февруари 1918. година въ Брестъ Литовскъ между Германия, Австро-Унгария, България и Турция отъ една страна и Украинската Народна Република отъ друга, Правителствата на тия държави рѣшиха да изяснятъ тази неясность чрезъ едно допълнително изявление, за която цѣль натовариха своитѣ пълномощници по прѣговоритѣ за миръ съ Русия въ Брестъ Литовскъ, а именно:

Отъ страна на Германското Императорско Правителство:

Държавния Секретарь на Външнитѣ Работи, Императорски Дѣйствителенъ Таенъ Свѣтникъ, Господинъ Рихардъ фонъ Кюлманъ.

Императорския Извъреденъ Пратеникъ и Пълномощенъ Министъръ, Господинъ Д-ръ фонъ Розенбергъ.

Отъ страна на Императорското и Кралско Общо Австро-Унгарско Правителство:

Министра на Императорския Кралски Домъ и на Външнитѣ Работи, на Негово Императорско и Кралско Апостолическо Величество Тайния Свѣтникъ Отокаръ Графъ Чернинъ фонъ и цу Худоничъ.

Извъредния Пратеникъ и Пълномощенъ Посланикъ на Негово Императорско и Кралско Апостолско Величество Тайния Свѣтникъ Кайетанъ Мерей фонъ Капошъ-Мере.

Отъ страна на Царското Българско Правителство:

Извъредния Пратеникъ и Пълномощенъ Министъръ въ Виена Андрей Тошевъ.

Полковникъ отъ Генералния Щабъ Царски Воененъ Полномощникъ при Негово Величество Германския Императоръ и Флигелъ Адютантъ на Негово Величество Царя на Българитѣ Петъръ Ганчевъ.

Първия Легационенъ Секретарь Д-ръ Тодоръ Анастасовъ.

Отъ страна на Императорското Османско Правителство:

Негово Височество Ибрахимъ Хакки Паша, бивши Великъ Везиръ, членъ на Оттоманския Сенатъ, Пълномощенъ Посланикъ на Негово Величество Султана въ Берлинъ,

Негово Прѣвъзходителство Генералъ отъ Кавалерията, Генералъ Адютантъ на Негово Величество Султана при Негово Величество Германския Императоръ, Зекки Паша.

Протокол.

Тому, що повстав сумнівъ що до тълкувани 2. точки II. статі мирового договора, сключеногъ днѣ 9. лютого 1918. р. в Берестю-Литовськимъ між Нѣмеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною за одной і Украинською Народною Республікою з другої сторони, то правительства згаданихъ держав постановили той сумнівъ усунути доповняющею заявою і поручили своїмъ повновласникамъ, висланимъ до Берестя-Литовського на мирові переговори з Росією, а іменно

Царсько-нѣмецкѣе правителство

Державному секретареві Заграничного Уряду Царському Дійсному Тайному Радникови Панови Рихардови фонъ Килманови,

Царському Послови і уповновласненому міністрови Панови Д-р фонъ Розенбергови.

Ц. і к. спільне австро-угорське правителство

Міністрови цар. і кор. дому і справ заграничнихъ, Його ц. і к. Апостольського Величества Тайному Радникови Отокарови графови Чернини фонъ і цу Худеніц.

Надзвичайному і уповновласненому послови, Його ц. і к. Апостольського Величества Тайному Радникови Панови Кастанови Мерей фонъ Капош-Мере.

Королівсько-болгарське правителство

Королівському надзвичайному послови і уповновласненому міністрови у Відні Андрієви Тошеву.

Полковникови з Генерального штабу, королівсько-болгарському військовому повновласникови при Його Величестві Нѣмецкому Цареві і особистому адютантови Його Величества Короля Болгарівъ Петрови Ганчеву.

Королівсько болгарському першому легационному секретареві Д-р Теодорови Анастасову.

Царсько-османське правителство

Його Високости Ібраїмови Гакки Паша, бившому Великому Везирови, членови оттоманського сенату, уповновласненому послови Його Величества Султана в Берліні, Його Ексцеленцій Генералови кавалерія, Генеральному адютантови Його Величества Султана при Його Величестві Нѣмецкимъ Цареві, Зекки Паші.

Отъ страна на Украинската Народна Република, членовеѣ на Централната Рада:

- Господинъ Александъръ Севрюкъ,
- Господинъ Микола Любинский,
- Господинъ Микола Левитский,

да направятъ слѣдното изявление:

За да се избѣгнатъ недоразумѣния при тълкуването на пунктъ 2, чл. II, отъ сключени на 9 февруари 1918 година въ Брестъ Литовскъ между Германия, Австро-Унгария, България и Турция отъ една страна и Украинската Народна Република — отъ друга миренъ договоръ, се постановява, че прѣдвидената въ алинея втора на това договорно опрѣдѣление, смѣсена комисија при установяване границата, не е задължена да тегли граничната линия прѣзъ пунктоветъ: Билгорай—Щебрешинъ—Красноставъ—Пугачовъ—Радинъ—Межирѣчье—Сарнаки, но има право въз основа чл. II, п. 2 отъ тоя миренъ договоръ да прѣвара границата която би съотвѣтствувала на етнографическитѣ условия и желанието на населението източно отъ линията: Билгорай—Щебрешинъ—Красноставъ—Пугачовъ—Радинъ—Межирѣчье—Сарнаки.

Поменатата смѣсена комисија ще се състои отъ прѣдставители на договарящитѣ страни и отъ прѣдставители на Польша, като всѣка отъ странитѣ изпрати еднакво число делегати въ комисията.

Договарящитѣ страни, слѣдъ като се споразумѣятъ по между си, ще опрѣдѣлятъ врѣмето, когато комисията ще се събере.

Съставенъ въ петъ еднообразни оригинални екземпляра въ Брестъ-Литовскъ на 4 мартъ 1918 година.

- (п.) Рихардъ фонъ Кюлманъ.
- (п.) Д-ръ фонъ Розенбергъ.
- (п.) Отокаръ Графъ Чернинъ фонъ и цу Худоницъ.
- (п.) Кайетанъ Мерей фонъ Капошъ-Мере. (п.) Александъръ Севрюкъ.
- (п.) Андрея Тошевъ. (п.) Микола Любински.
- (п.) Петъръ Ганчевъ. (п.) Микола Левитски.
- (п.) Д-ръ Тодоръ Анастасовъ.
- (п.) Ибрахимъ Хакъ Паша.
- (п.) Зеки Паша.

Правителство Украинскоѣ Народной Републики членамъ Центральной Рады

- Панови Александрѣви Севрюкови,
- Панови Миколѣ Любинскому і
- Панови Миколѣ Левитському

заявити що слѣдуе:

Для уникнене неноразумѣнъ при толкуваню 2. точки II. статі мирового договору, сключеного 9. лютого 1918. р. в Берестю-Литовскѣмъ міжъ Нѣмечиною, Австро-Угоричиною, Болгарією і Туреччиною з одной і Украинскою Народною Республікою з другої стороны стверджується, що мѣшана комісія, яка передбачена в другімъ уступі тої договірної постанови, при установленю границі не е звязана власті граничну лінію черезъ мѣсцевости Билгорай—Щебрешин—Красностав—Пугачів—Радин—Межирічье—Сарнаки, лише має право на підставі 2. точки II. статі сього мирового договору попроводити границу, що виходить з етнографічнихъ відносин і бажанъ населеня, також на схід від лінії Билгорай—Щебрешин—Красностав—Пугачів—Радин—Межирічье—Сарнаки.

Згадана мѣшана комісія утворить ся ізъ заступниківъ сторін, що сключують договір і зі заступниківъ Польщі і кожда з тихъ партій више рівне число делегатів до комісії.

Сторони, що сключують договір, згідно постановлять, коли та комісія збереть ся.

Виготовлено в пяти первописяхъ в Берестю-Литовскѣмъ, дня 4: марта 1918. р.

- (п.) Рихардъ фонъ Кильман.
- (п.) Д-р фонъ Розенбергъ.
- (п.) Отокаръ Гр. Чернинъ фонъ и цу Худоницъ.
- (п.) Кайетанъ Мерей фонъ Капошъ-Мере. (п.) Ал. Севрюкъ.
- (п.) Андрій Тошевъ. (п.) М. Любинский.
- (п.) Петро Ганчевъ. (п.) Мик. Левитский.
- (п.) Д-р Т. Анастасовъ.
- (п.) Ибрагимъ Гакки Паша.
- (п.) Зеки Паша.

35
67